13/06/2020

ΚΣΤ΄ Παύλεια : «Ιερατικόν Ήθος». Ημερίδα Ιερέων στην Παναγία Σουμελά στο όρος Βέρμιο

/ Ιερές Μονές

Στο πλαίσιο των ΚΣΤ΄ Παυλείων, την Παρασκευή 12 Ιουνίου το πρωί στην Ιερά Μονή της Παναγίας Σουμελά στο όρος Βέρμιο πραγματοποιήθηκε η ημερίδα Ιερέων με θέμα : «Ιερατικόν Ήθος».

Το πρωί τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους κοιμηθέντας Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας την τελευταία εικοσιπενταετία.

Στην συνέχεια ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνήματος Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας καλωσόρισε τους Ιερείς και κάλεσε τον Σεβασμιώτατο να κηρύξει την

έναρξη της ημερίδος, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Σωματείου Παναγία Σουμελά κ. Γεώργιος Τανιμανίδης.

Πρώτος εισηγητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας, Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το λειτουργικό ήθος του κληρικού».

Δεύτερος εισηγητής ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Το ποιμαντικό ήθος του κληρικού».

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος ευχαρίστησε τους ομιλητές και τον Πρόεδρο του Σωματείου Παναγία Σουμελά κ. Γεώργιο Τανιμανίδη για την φιλοξενία και τους απένειμε τα αναμνηστικά των ΚΣΤ΄ Παυλείων.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ. Λειτουργία :

«Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυ-τόν οὐ διδάσκεις;»

Ἑορτάζει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη δύο μεγάλων ἀσκητῶν της, τοῦ ὁσίου Ὀνου-φρίου καί τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Καί ἡ κοινή αὐτή μνήμη δύο ὁσίων τῶν ὁποίων τήν ἀσκητική ζωή καί τά

παλαίσματα θαύμασαν καί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, ὑπενθυμίζει σέ ὅλους μας τό χρέος μας νά ἀγω-νιζόμεθα γιά νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χρι-στοῦ, τό ὁποῖο, ὅπως συνήθως λέμε, δέν εἶναι διαφορετικό γιά τούς λαϊκούς καί διαφορετικό γιά τούς μοναχούς, δέν εἶναι διαφο-ρε-τικό γιά τούς ἀσκητές καί δια-φο-ρετικό γιά τούς ἱερεῖς ἤ τούς Ἐπι-σκόπους. Εἶναι ἕνα. Εἶναι κοι-νό. Γιατί ἕνας εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖ-ος μᾶς τό ἀποκάλυψε μέ τό κή-ρυγ-μά του. Μία εἶναι κατά συ-νέ--πεια καί ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. Μία εἶναι καί ἡ αἰώνιος ζωή στήν ὁποία ὁδη-γεῖ, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅσους ἀγωνίζονται νά ἐναρμονί-σουν τή ζωή τους μέ τό Εὐαγγέλιο.

Συμβαίνει ὅμως πολλές φορές νά λησμονοῦμε αὐτή τήν ἀλήθεια καί νά δημιουργοῦμε στόν ἑαυτό μας τήν ψευδαίσθηση ὅτι μποροῦμε νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί μέ ἕναν ἄλλο τρόπο, κάνοντας ἐκ-πτώ-σεις ἤ προσπαθώντας νά προ-σαρμόσουμε τό Εὐαγγέλιο στά μέ-τρα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας μας.

Ἀλλά ἡ πρακτική αὐτή δέν ὁδή-γησε κανέναν πουθενά, γιατί ὅλοι ἔχουμε χρέος νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ζοῦμε τό Εὐαγγέλιο στήν ὁλό-τητά του, ἔχοντας πάντοτε κατά νοῦν καί τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας ὅτι «ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ ἰῶτα ἕν ἤ μία κεραία οὐ μή παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου».

Καί ἐάν κάθε πιστός, κάθε χρι-στιανός ἔχει χρέος νά γνωρίζει τό Εὐαγγέλιο καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ αὐτό, πολύ περισσότερο ἔχουμε χρέος ἐμεῖς, τούς ὁποίους μᾶς ἔθε-σε ἡ Ἐκκλησία «ποιμένας καί δι-δα-σκάλους πρός καταρτισμόν τῶν ἁγίων, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ», νά ἐναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ τό Εὐαγγέλιο, νά εἶναι ἡ ζωή τό Εὐαγγέλιο στήν πρ-άξη, ὥστε νά γίνεται ἀφορμή ἡ ζωή μας νά ἀκολουθοῦν καί ἄλλοι ἄνθρωποι τόν ἴδιο δρόμο.

Αὐτή τήν εὐθύνη, νά ζοῦμε ἐφαρ-μόζοντας τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, μᾶς ὑπενθυμίζει καί ἡ ἐρώτηση πού ἀκούσαμε στό σημερινό ἀποστο-λι-κό ἀνάγνωσμα ἀπό τήν πρός Ρω-μαίους ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου. «Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτόν οὐ διδάσκεις;»

Ἐσύ πού διδάσκεις τόν ἄλλο, ρω-τᾶ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, δέν διδάσκεις τόν ἑαυτό σου; Ἐσύ πού λέγεις, δηλαδή, στόν ἄλλο ἄν-θρωπο τί λέει τό Εὐαγγέλιο καί τί πρέπει νά κάνει στή ζωή του, εἶναι δυνατόν νά μήν τό λέγεις καί στόν ἑαυτό σου;

Πόσο δίκαιο ἔχει ὁ ἀπόστολος καί πόσο συχνά συμβαίνει αὐτό πού λέγει. Εἶναι εὔκολο νά μιλοῦμε στούς ἀδελφούς μας γιά τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ, ἀλλά εἶναι δύσκολο νά τίς ἐφαρμόζουμε. Εἶναι εὔκολο νά ὑποδεικνύουμε στούς ἀδελ-φούς μας πῶς πρέπει νά ζοῦν, ἀλλά δύσκολο νά κάνουμε καί ἐμεῖς τό ἴδιο.

Ὅμως μία τέτοια ἀδια-φορία γιά τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὀλέ-θρια γιά τή ζωή μας, διότι ὁ Χριστός προειδοποιεῖ ὅτι «ὁ γνούς καί μή ποιήσας δαρήσεται πολ-λάς». Αὐτός πού γνωρίζει τίς ἐντο-λές καί δέν τίς ἐφαρμόζει, αὐτός θά τιμωρηθεῖ πολύ.

Ἡ ἀνυπακοή ὅμως στίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὀλέθρια ὄχι μόνο γιά τόν ἴδιο τόν κήρυκα τοῦ θείου λόγου ἀλλά καί γιά ὅσους ἀκοῦν μέν τόν λόγο του, δέν βλέ-πουν ὅμως τή ζωή του νά εἶναι σύμφωνη μέ αὐτόν. Καί αὐτό γιατί δέν ὑπάρχει πιό εὔγλωττη διδα-σκαλία ἀπό αὐτή τοῦ παραδείγ-ματός μας, ἀλλά καί δέν ὑπάρχει πιό εὔκολη ἀποδόμηση μιᾶς ἐντο-λῆς, ὅταν αὐτός ὁ ὁποῖος τήν δίδει ἤ, ὅπως στήν περίπτωσή μας, τή μεταφέρει σέ ἄλλους, δέν τήν ἐφαρ-μόζει, δέν δίδει μέ τή συ-μπεριφορά του, μέ τή στάση του μέ τίς ἐπιλογές του τό ἀπαιτούμενο παράδειγμα, τό ὁποῖο περιμένουν καί οἱ ἀδελφοί μας.

Γι᾽ αὐτό ἄς ἐλέγξουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς ψάξουμε νά βροῦμε πόσο βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό Εὐαγ-γέλιο, σύμφωνα μέ ὅσα διδά-σκου-με τούς ἀνθρώπους τούς ὁποίους μᾶς ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία, καί ἄς ἔχουμε πάντοτε ὑπόψη μας ὅτι ὁ Χριστός περιμένει ἀπό ἐμᾶς, πού μᾶς ἔθεσε στήν Ἐκκλησία του «ποι-μένας καί διδασκάλους», νά γινόμεθα ὑπόδειγμα τηρήσεως τῶν ἐντολῶν του, προκειμένου καί νά κερδίσουμε τή σωτηρία μας μέ τή χάρη του καί νά μήν κα-τακριθοῦμε, ἀλλά καί οἱ ἀδελφοί μας νά ὁδηγηθοῦν στόν Χριστό καί τή σωτηρία ὄχι μόνο μέ τόν λόγο μας ἀλλά καί μέ τό παρά-δειγ-μα τῆς ζωῆς μας.